

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΝΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐν τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

‘ΠΡΟ ΕΝΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΩΝ,’

Ἦκούσαμεν μικρὸν μαθητὴν ἐπαναλαμβάνοντα λόγους μεγάλου πολίτου καὶ ὑπολογίσαμεν ἀπὸ καρδίας τὸ σχολεῖον ἢ τὸν οἶκον, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐνέπνευσεν. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς ὑλικῆς ἡμῶν ἀδυναμίας ὡς ἔθλους ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑλικὰς δυνάμεις τῶν ἐχθρικών.

— Ἀλλὰ μήπως ἡμεθα δυνατώτεροι πρὸ ἐνενήντα χρόνων! ἀνέκραξεν ὁ μικρὸς μαθητὴς μετὰ πεποιθήσεως καὶ ὑπερηφανείας, προδιδούσης πλήρη καὶ βεβαίαν ἐπίγνωσιν τῆς σημασίας τῶν λόγων του.

Ὅχι μόνον τῆς ἀπρὸ ἐνενήντα χρόνων ἀλλὰ καὶ πάσης ἄλλης σελίδος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας αἱ λέξεις αὗται ἀποτελοῦσι τὴν εὐγλωττοτάτην καὶ πιστοτάτην περίληψιν. Δὲν ἦτο μόνον ὁ μέγας ἀγὼν τῆς καλιγγενεσίας ὁ παρουσιάζων πρὸ τοῦ ἐκπεληγμένου κόσμου οὕτω ἐξαιρετικὸν καὶ προνομιοῦχόν τὸ ἔθνος ἡμῶν. Μέτρον τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων δὲν ὑπῆρξε ποτὲ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ἡ ὑλικὴ ὑπεροπλία ἀλλὰ ἡ ἠθική, ἀπόδειξις δὲ ἀναμφισβήτητος τούτου ἡ ἐκάστοτε παρατηρούμενη δυσαναλογία τῆς μικρότητος τῶν ὑλικῶν αὐτοῦ μέσων πρὸς τὸ μέγεθος τῶν κατορθωμάτων.

Ἀληθῶς ὅμως, ὡς διὰ στόματος μεγάλου διδασκάλου ἐξεφράσθη ὁ μικρὸς μαθητὴς, πρὸ ἐνενήντα χρόνων ὁ Ἑλληνισμὸς ἔδωκε τὸ μεγαλύτερον μέτρον τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἠθικῶν δυνάμεων ἐπὶ τῶν ὑλικῶν. Οὐδέποτε ἄλλοτε, οὔτε ἐν τῇ παγκοσμίᾳ, οὔτε ἐν αὐτῇ τῇ ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ τόσον μικρὰ ὑλικά μέσα ἐπέφερον τόσον μεγάλα καὶ κοσμοῖστορικά κατορθώματα. Ὁ Δαυὶδ ἀντεπεξέρχόμενος κατὰ τοῦ Γολιάθ εἶχεν ὅπως δῆποτε μίαν σφενδόνην καὶ ἓνα λίθον, ὅπλα πραγματικά καὶ συγκεκριμένα. Ἀλλὰ ἐκτὸς τῆς εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Πατρίδα πίστεως, τί ἄλλο εἶχον ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀνέλαβον καὶ διεξήγαγον νικηφόρως τὸν ἀνισώτερον τῶν ἀγώνων;

Γνωρίζουσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν καὶ οἱ ὁμόφρονες ὅτι δὲν ἐπικαλούμεθα τὰ προγονικά κατορθώματα ὡς τίτλους δικαιωμάτων. Αἱ τοιαῦται περγαμῆναι ἀντὶ τῶν ἐλαττώσεων αὐξάνουν μᾶλλον τὰ βάρη καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἀπογόνων. Ἀλλὰ ὡς ἐφόδια καὶ ὅπλα ἐπικαλούμεθα τὰς μεγάλας ἠθικὰς δυνάμεις, δι’ ὧν ἐκεῖνοι ἦσαν ἐκπαιδισμένοι καὶ ὀπλισμένοι, τὰς ὑψηλὰς ἐμπνεύσεις τῆς θρησκείας, τὸν πατέρα τοῦ ἠθικοῦ θάρρους ἐνθουσιασμόν, τὴν θαυματουργὸν πίστιν εἰς τὰ ἐθνικὰ δίκαια! Καὶ πρὸ παντὸς ἔν. Τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν δὲν ἦσαν μυθικοὶ ἥρωες. Ἦσαν ἄνθρωποι ὡς καὶ ἐμεῖς, μετὰ τὰ καλά τῶν μικρὰ ἢ μεγάλα, μετὰ τοὺς δεσμούς τῶν γονεῖς καὶ συζύγους καὶ τέκνα, μετὰ τὰ σώματα τῶν ἰσχυρὰ ἢ εὐπαθῆ, μετὰ τὴν ἀγάπην τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαριτοδότης ἐλληνικῆς φύσεως. Ἀλλὰ τί ἦσαν ὅλα αὗτα ἀπέναντι μιᾶς ἐντολῆς τῆς ἀπειλουμένης Πατρίδος; Ἡμεῖς, μιᾶς προσκλήσεως τῆς δεινοπαθούσης Πατρίδος;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἐνδεκάτη.

(Λουκ. ιδ'. 16—24).

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. ¹ Ἄνθρωπος τις ἐποίησε ² δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς. καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἦδη ἔτοιμα ἐστὶ πάντα. καὶ ἤρξαντο ³ ἀπὸ μιᾶς ⁴ παραιτεῖσθαι πάντες. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρόν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν, ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος εἶπε, γυναῖκα ἔγνημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀνήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ. ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρύμας ⁵ τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ⁶ ἀναπήρους καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δούλος· κύριε γέγονε ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστὶ, καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· ἔξελθε εἰς τὰς ⁷ ὁδοὺς καὶ ῥαγμάς ⁸ καὶ ⁹ ἀνάγκασον ἐξελθεῖν, ἵνα ¹⁰ γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ¹¹ ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου. Πολλοὶ μὲν γὰρ εἰσὶ κλητοί, ¹² ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Σημειώσεις.

1) Ἄνθρωπος τις=ὁ Ματθαῖος ἔχει βασιλεὺς;—2) Δεῖπνον οὐ μέγα, ὁ Ματθαῖος γενικώτερον ἀναφέρει γάμους. 3) Ἀπὸ μιᾶς=ἐπὶ μιᾶς προσκλήσεως=εὐθύς μετὰ τὴν πρόσκλησιν. 4) Παραιτεῖσθαι ν' ἀπορεύωσι. 5) Ρύμας=στενωπούς. 6) Ἀναπήρους=μισερούς. 7) Εἰς τὰς ὁδοὺς=τὰς ἔξω τῆς πόλεως μεγάλας ὁδοὺς. 8) Φραγμάς=μάνδρας· ἡ φράκτας ἐντὸς τῶν ὁποίων συνήθως ἠυλίζοντο οἱ ταξιδιώται. 9) Ἀνάγκασον δι' αὐτοῦ. 10) Ἰνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου=ἵνα πάντες μετάρχωσι τῆς βασιλείας μου. 11) Οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν=οὐδεὶς ἐπὶ τῶν ἐκείνων. 12) Κλητὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο ὁ Ἰουδαϊκός, ἀλλ' αὐτὸς φιλήσας κόσμον μᾶλλον καὶ τὰ τούτου ἀγαθὰ περιεφρόνησε τὸ κήρυγμα καὶ ἐξῆλθε τὸν κηρύττοντα, δι' αὐτὸ ἀποξενούται ἀπὸ τοῦ δεῖπνου ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότη.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ο ΝΕΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἐκ τῆς πρὸς Κολοσσαίς ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Γ' 4—14.

Καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ ἐν τῇ νεᾷ Διαθήκῃ μία ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων δογματικῶν ἀληθειῶν, ἥ ἀποκαλύπτει ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι καὶ ἡ μέλλουσα κρίσις σύμπαντος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ ἀπόστολος Παῦλος δρῶν ὡς λέγει πρὸς τοὺς Κολοσσαίς· ἀδελφοί μου, ὅπου ὁ Χριστὸς ὅστις μετὰ τὴν νύκτα παράσχῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ζωὴν οὐ μόνον τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν σωμάτων, ἀναστήσας αὐτὰ ἐκ τῶν νεκρῶν, ὅπου αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς φανερωθῇ ἐν τῇ

